Chưa từng có bất cứ điều gì khi hỏi Thiên Sứ mà Người lại nói "không".

Theo ông Jabir bin Abdullah kể: "Chưa từng có bất cứ điều gì khi hỏi Thiên Sứ mà Người lại nói không." Theo ông Anas kể lại: "Bất cứ ai hỏi Thiên Sứ về những điều liên quan đến Islam thì được Người trả lời tường tận. Có lần một người đàn ông đến gặp Thiên sứ thì được Người cho một số lượng dê cừu tại thung lũng, nghe vậy ông ta trở về làng thông báo với dân chúng của mình rằng: Hỡi đồng bào, hãy gia nhập Islam đi, quả thật Muhammad đã cho chúng ta những phần quà nhiều đến nổi không cần phải lo nghèo nữa. Trong đó, có những người vào Islam chỉ vì lợi ích trần gian nhưng không lâu sao thì Islam lại là điều được họ yêu thích hơn cả trần gian và mọi thứ trong đó."

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Ý nghĩa Hadith: Đối với Thiên Sứ , Người chưa từng nói không với bất cứ ai xin Người điều gì đó liên quan về cuộc sống trần gian, Người luôn cho đi hoặc là nói những lời dịu dàng tuân thủ theo lệnh phán của Allah: {Và đối với người ăn xin chớ nên xua đuổi chúng.} (Chương 93 - Al-Dhuha: 10). Theo Al-Bukhari ghi lại trong chương văn hóa cá nhân từ ông Anas kể rằng: "Người vốn là người nhân từ, bất cứ ai gặp Người đều được Người hứa hẹn hoặc được Người cho ngay khi Người có sẵn." Hadith được Al-Albani xác thực là Hasan trong phần ghi chú về chương văn hóa cá nhân trang số (145). Theo ông Abu Huroiroh thuật lại: Có một người đàn ông đến gặp Thiên Sứ thì Người liền sai người đến hỏi các bà vợ của Người có gì để đãi khách thì các bà đáp: "Không có gì ngoài nước lã cả." Thiên Sứ lên tiếng: {Ai chiêu đãi vị khách này dùm Ta.} Do Al-Bukhari ghi lại số (3798). Cũng theo Al-Bukhari ghi lại số (2093), từ ông Sahl bin S'ad kể: "Lúc Thiên Sứ đang cần chiếc áo choàng để khoác thì có một phụ nữ mang chiếc áo choàng đến thưa với Thiên sứ: Thưa Thiên Sứ của Allah, tôi đã tự tay mình dệt chiếc áo choàng này để tặng Người khoác nó. Thiên Sứ đã khoác liền chiếc áo đó ra gặp chúng tôi, lúc đó có người lên tiếng nói: “Thưa Thiên Sứ của Allah, xin hãy cho tôi chiếc áo choàng đó.” Thiên Sứ đáp: {Được.} Sau khi rời khỏi, Thiên Sứ đã sai người mang chiếc áo choàng giao cho người đàn ông đã xin khi nảy. Mọi người mới nói với ông ta: “Anh cũng giỏi xin quá hén, lẽ nào anh đã biết được là Thiên Sứ chưa từng khước từ lời thỉnh cầu của bất cứ ai.” Ông ta đáp: “Xin thề có Allah chứng giám, thật ra tôi xin nó là để làm vải liệm cho tôi sau này.” Ông Sahl kể: “Chiếc áo khoác đúng là vải liệm của người đàn ông đó.” Đó là bản tính của Thiên Sứ khi ai đó xin Người thứ gì, nếu có là Người cho ngay, còn không có là Người hứa hẹn sẽ cho hoặc sẽ nhờ cậy bằng hữu Người giúp đỡ. Điều này thể hiện tấm lòng rộng lượng của Người và đức tinh cao đẹp của Người.